

Evoluce lidstva

Joe Quinn

Sott.net

Představte si že stojíte v místnosti plné lidí. Sám nejste součástí shromážděného davu, ale pouze pozorujete průběh dění a lidi samotné. Veliký a pompézní večírek je v plném proudu. Stále přicházejí další lidé, čímž rozšiřují počty již velké skupiny lidstva. V rohu hraje kapela, někteří lidé diskutují a pijí, zatímco další tancují. Při bloumání sálem zjistíte, že se lidé shromáždění v místnosti zformovali do skupin. Při poslechu probíhajících rozhovorů zjišťujete, že se tyto skupiny zdají být uspořádány na základě společenského postavení, rasy nebo jednoduše podle osob s podobným pohledem na svět. Nicméně velmi jasným faktem je, že tu jsou jednotlivci, kteří jsou dobře oblečeni a očividně dobře živeni a potom jsou tu tací, kteří jsou mnohem neupravenější a materiálně chudí.

Každá ze skupin má sklon zabývat se sama sebou, nevypadá to že by docházelo ke vzájemné komunikaci mezi nimi a ve skutečnosti to vypadá, že mnohé skupiny jsou vůči sobě v přímé opozici. Navíc zcela mimo hlavní skupiny se nachází malá skupina mimořádně dobře oblečených lidí, kteří jak se zdá řídí průběh celého večera. Budeme je nazývat „ředitelé“. Starají se o to, aby byl bar řádně zásoben, řídí styl a tempo hudby a pravidelně pronášejí oznámení a proslovy, které stanovují obecný tón probíhajících různorodých rozhovorů.

Obecně se zdá, že je každý spokojený a že se dobře baví. Po několika hodinách pozorování scény a davu zaujme vaši pozornost světlo v rohu místnosti. Začnete proto soustředit svoji pozornost tímto směrem a uvědomíte si, že to je plamen – záclony v místnosti hoří.

Samozřejmě že vás to znepokojí a jste rád když vidíte, že si toho ředitelé také všimli, shromáždili se u záclon a zkoumají

plameny a vzrušeně diskutují. Očekáváte, že se velmi brzo pokusí informovat dav, který je nadále ve víru večírku a který, jak se zdá, netuší, že něco není v pořádku.

Jeden z ředitelů krátce poté vystoupí na vyvýšené pódium, ale místo aby oznámil hrozící nebezpečí, poručí aby každému bylo servírováno pití zdarma a kapele nařídí, aby zrychlila tempo a zvýšila hlasitost hudby. Účastníci večírku reagují tím, že se ještě víc zaberou do hýření.

Opět se zaměříte na plameny a vidíte, že několik ředitelů postavilo okolo hořících záclon chatrnou přepážku, která zabraňuje aby účastníci večírku viděli oheň. Jejich počínám jste zmaten.

Oheň se za přepážkou šíří dál a pohlcuje větší a větší část místnosti. Ředitelé mezitím stavějí okolo plamenů další přepážky. Vám je jasné že již brzy bude celá místnost v plamenech a sami lidé budou nakonec pohlceni ohněm, nicméně s úžasem zjišťujete, že si nikdo neuvědomuje zřejmý fakt, že něco není v pořádku. Teplota v místnosti již dosáhla bodu, kdy se lidé potí a odkládají jednotlivé svršky, nicméně se zdá, že to není důvod, aby to u nich vyvolalo obavy. Barva na stropě začíná bublat a praskat, malé úomky hořící barvy padají na hlavy davu, přesto to nikdo nepovažuje za podivné. Ve skutečnosti to vypadá, že stoupající teplota a šířící se plameny a kouř slouží pouze ke zvýšení intenzity oslav a intoxikace lidí. Přestože podle všech znamení je jasné, že v místnosti hoří, tato skutečnost se zdá být nedostupná oslavujícím, protože plameny jsou skryty. Nejsou schopni pochopit znamení.

V tomto bodě se rozhodnete vyvolat poplach. Začnete křičet a varovat lidi, že jejich život je ohrožen, ale vaše pokusy mají překvapivě malý nebo nulový efekt. Pomalu si začnete uvědomovat, že v důsledku hypnotického rytmu hudby a vlivu nápojů a dýmu, je většina lidí v podstatě neschopná vás buď vidět nebo slyšet. Sem tam se zdá, že několik lidí slyší vaše

výkřiky nebo vás zahlédnou, zatímco se snažíte soustředit jejich pozornost na nebezpečí, které ohrožuje jejich život, nicméně jejich pozornost je opět velmi rychle odvedena hudbou, tancováním a zajímavými rozhovory a to vše i přitom, kdy je plameny začnou obkličovat.

Zatímco vše probíhá, všimnete si, že malá skupina ředitelů, v reakci na vaše pokusy varovat lidi před nebezpečím, opět nařídila kapele, aby hrála ještě hlasitěji, na baru si teď lidé nalévají sami, naplňují a na jeden lok vyprázdňují sklenice silných koktejlů. Oznámení a proslovy ředitelů směrem k hlavním skupinám jsou častější.

Místnost je nyní celá v plamenech, z přepážek které zakrývaly pravdu zbyl jenom popel. Mnoho lidí v tomto bodě leží v důsledku omámení na zemi v bezvědomí. Mezi těmi kteří jsou ještě při sobě, se předchozí přátelské debaty proměnily v hádky a mezi skupinami i uvnitř skupin dochází k potyčkám. Nikdo si nadále neuvědomuje, že za chvíli uhoří.

Stále se pokoušíte upoutat pozornost lidí až do bodu, kdy ohrožujete vlastní život, ale nikam to nevede. Nakonec musíte uprchnout před ohromným žářem, zatímco se plameny blíží k poslednímu nouzovému východu. V zoufalosti a hněvu stojíte venku a do místnosti skrz plameny již není téměř vidět.

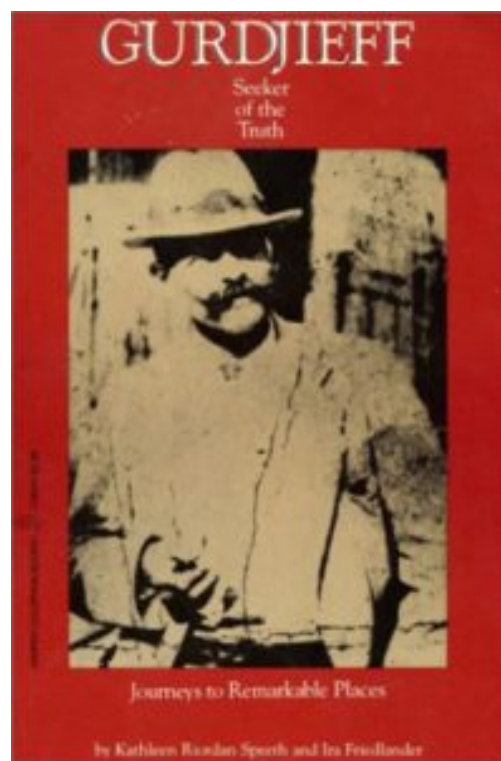
Až nyní slyšíte, jak se hudba a rozhovory náhle zastavily a lidé začnou křičet. Posledním pohledem skrz malou mezeru do zuřícího pekla zahlédnete malou skupinu bezvadně oblečených ředitelů, kteří potichu utíkají skrytým východem – zdá se, že si navzájem gratulují, na jejich tvářích je výraz úlisného sebeuspokojení.

„Lidstvo přirozeně ani nepostupuje, ani se nevyvíjí. Jediněc se vyvíjet může, ne však lidstvo, neboť vývoj probíhá pouze vědomě.

Nicméně lidstvo se musí vyvíjet nebo zaniknout.

Proces společenského vývoje je procesem individuálního vývoje, vzniku vědomého jádra uvnitř lidstva. I 200 vědomých jednotlivců by změnilo celý život na zemi.

Jednotlivci, kteří tvoří tento vnitřní kruh lidstva, přestože se vyvinuli odlišným

způsobem, se vždy shodují a navzájem si rozumí. Nedorozumění náleží vnějšímu kruhu spících lidí, jejichž zmatek rozdílných jazyků a nevyhnutelné sváry svědčí o jejich ignoranci.

Aby jednotlivec mohl pomáhat druhým, je třeba, aby se nejprve naučil pomoci sám sobě. Nadměrný zájem lidí změnit ostatní je znakem jejich lenosti pracovat na svém vlastním vývoji.

Války nelze zastavit běžným způsobem, jsou výsledkem vesmírných sil, které působí na biologický život na zemi. Energie, která je k dispozici v důsledku hromadného ničení života, je nezbytná pro vesmír kvůli nepřítomnosti vědomí na straně lidstva.“

G. I. Gurdžijev – z knihy „Gurdjieff, Seeker of the Truth“ od Kathleen Speeth a Ira Friedlander

Zdroj článku: [The Evolution of Humanity](#)